

Analytik Jaroslav Štefec o hrůze, kterou zažívají Řekové: „Za Prahu se dnes bojuje na Lesbu a obecně na řecko-tureckých hranicích. Určitě ne u Kábulu nebo u Bamaka. EU a NATO jen přihlížejí!“

- CZ24 News | 19. dubna 2020

ŘECKO: „Za Prahu se dnes bojuje na Lesbu a obecně na řecko-tureckých hranicích. Určitě ne u Kábulu nebo u Bamaka,“ píše na svém facebookovém profilu bezpečnostní analytik Jaroslav Štefec (BOS). Situace na řecko-tureckých hranicích dle něho již dospěla do válečného stavu, a Evropská unie společně s NATO tomu přihlížejí. Štefec se zamyslel, co by mohlo následovat.

„Situace na hranici Řecka a Turecka, jak na pozemní, tak na vodní, je již de facto válečným stavem a je jen otázkou času, kdy dojde k sestřelení prvního tureckého letounu nebo k potopení první turecké lodi,“ varuje analytik.

NATO přitom, dle něho, situaci jen přihlíží: „Jedno jestli vojenské, doprovázející konvoj migrantských plavidel se SARS-CoV-19 nakaženou sebrankou, které se nedá říkat ‚uprchlíci‘, na řecké ostrovy Lesbos či Krétu; nebo civilní, pašující provokativně zbraně do Libye přes teritoriální vody Řecka bez ohledu na embargo OSN. Za okázalého nezájmu vojenských lodí NATO, oficiálně dohlížejících na jeho dodržování, ale ve skutečnosti aktivně pomáhajících při přepravě migrantů na území Řecka.“

Podle bezpečnostního experta se Řecku z Evropské unie dostalo jen „mudrování nad jeho ‚nelidským‘ přístupem k hordám, obsazujícím nekontrolovatelně jeho území a chovajícím se na něm ve stylu invazní armády, a trestání zemí, odmítajících distribuci těchto ‚dárcečků‘ na svá vlastní území“.

NATO se chová „jako zbabělý mamánek se svaly vyháněnými steroidy v posilovně, schopný vytahovat se na každého, který ale v okamžiku, když má pomoci a ukázat, že ty svaly nemá jen na ozdobu, začne kňučet a dělat, že nic nevidí“. „Turecko i Řecko jsou členskými zeměmi Aliance. Obě mají právo v případě napadení požádat ostatní členské státy i vedení NATO o aktivaci článku 5 Severoatlantické smlouvy. Tlak na Řecko, vyvíjený ze strany USA, Německa a Francie (de facto tedy z vedení EU), aby se tohoto kroku zdrželo, je enormní,“ popisuje.

„Otázka zní, co se stane, požádá-li o totéž Turecko. Na základě ‚napadení Řeckem‘, rozuměj legitimní vojenské obranné akce Řecka proti stále drzeji provokujícím tureckým letadlům či lodím. Mám čím dál neodbytnější pocit, že Německo a Francie, o poloislámských zemích Beneluxu ani nemluvě, se jen třesou na to, aby k tomu skutečně došlo a ony mohly této výzvy uposlechnout. Vzpourné Řecko, kolébku evropské civilizace, je třeba potrestat a zadupat do země nejlépe něčím jako ‚evropskou armádou‘. Byť formálně neexistující. Ostatní potenciální vzbouřenci, například země V4, si už pak dobře rozmyslí stavět se na zadní, ať už ve věci distribuce migrantů, nebo odzbrojování občanů,“ přikládá.

Situace je podle Štefce „na hraně“. „Pandemie covid-19 ukázala v plné nahotě skutečnou sílu a cenu spojenectví v rámci EU a NATO. Přesně ve stylu hesla ‚skaute, pomoz si sám‘, doplněného pro zpestření o doporučení ‚a ty, Čechu, drž hubu‘,“ myslí si.

Závěrem pak poukázal, že čeští vojáci by měli do situace na řeckých hranicích zasáhnout. „Už jsem při podobné příležitosti napsal, že za Prahu se dnes bojuje na Lesbu a obecně na řecko-tureckých hranicích. Určitě ne u Kábulu nebo u Bamaka. Je nejvyšší čas dostat naše kluky domů a připravit se na obranu ČR. Případně na pomoc Řekům, pokud nás o ni požádají. Budou ji potřebovat. Slováci to už pochopili. Jak dlouho to potrvá naší vládě?“ táže se Štefec.

Česká armáda se však zaměřuje právě na své působení v Mali. Tamější vojenskou misi Evropské unie povede od 12. června půl roku český brigádní generál František Ridzák. Do čela západoafrické mise se 600 unijními vojáky ho v tomto týdnu jmenovala Rada EU. Česko plánuje do velitelského štábu v Mali vyslat 40 vojáků.

Čeští vojáci v Mali budou sloužit v rámci mandátu schváleného vládou i parlamentem. Česká armáda by na jeho základě mohla do země vyslat až 120 vojáků. V současné době v zemi působí jednotka, která se stará o ochranu velitelství i výcvikového kempu v Koulikoru asi 60 kilometrů od hlavního města Bamako.

S koncem března se česká armáda stáhla ze základny Bagrám v Afghánistánu. Mise české armády v Afghánistánu ale nadále pokračuje, v zemi jsou čeští lékaři nebo výcvikové jednotky.

USA v únoru uzavřely mírovou dohodu s Tálibánem, Spojené státy se v ní zavázaly, že do 14 měsíců ze země stáhnou všechny své vojáky a že odejdou i vojáci ostatních zemí NATO včetně Česka. Tálibán na oplátku slíbil, že nedovolí svým členům a ani žádným jiným organizacím využívat afghánské území k útokům na USA a jejich spojence.